

Lovforslagets Tekst samt dets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da der endnu ikke foreligger Betænkning vedrørende den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag, skal jeg lade den udgaa af Dagsordenen.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 396 af 25. Juli 1940 om Krigsulykkesforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 101).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Det Forslag, jeg hermed har den Ære at forelægge det høje Folketing, er vedtaget i det andet høje Ting med Tilslutning fra alle Sider. I Samraad med Socialministeriet er Forslaget udarbejdet af Handelsministeriet, saaledes at Forslaget forelægges efter Aftale med Socialministeren. Professor Sindballe, der var Formand for det i sin Tid nedsatte Udvalg, som udarbejdede Forslaget til Loven af 25. Juli 1940 om Krigsulykkesforsikring, har ydet sin værdifulde Bistand ved Lovforslagets Udarbejdelse.

Loven af 25. Juli 1940 omfatter Invaliditet og Død som Følge af Krigsulykke, og Erstatning ydes efter Reglerne i Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933. Det er altsaa udelukkende Invaliditet som Følge af Krigsulykker, der kommer ind under den nugældende Lovs Rammer, hvorimod der ikke er Hjemmel til at yde Dagpenge og særlig Sygebehandling, saaledes som Ulykkesforsikringsloven giver Adgang til, naar der foreligger en midlertidig Føringelse af Erhvervsevnen. Hvad angaar de Grunde, der var afgørende for, at man alene lod Krigsulykkesforsikringen omfatte Erstatning ved Invaliditet og Død, skal jeg henvisning til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Vi har imidlertid saavel i Socialministeriet som i Handelsministeriet fra forskellig Side modtaget en Række Henvendelser med Anmodning om at drage Om-sorg for, at de forsikrede efter Krigsulykkesforsikringsloven kunde ligestilles med de forsikrede efter Ulykkesforsikringsloven, saaledes at der blev Adgang til at yde de

krigsulykkesforsikrede Dagpenge og særlig Sygebehandling. Disse Henvendelser, der har været stærkt underbyggede, har medført en Række Overvejelser og Forhandlinger, og det er fundet rimeligt at udvide Krigsulykkesforsikringen i Overensstemmelse med de fremsatte Ønsker.

Det her foreliggende Forslag gaar da ud paa dels at indføre Ret til Dagpenge og særlig Sygebehandling og dels at tydeliggøre Krigsulykkesforsikringsloven paa enkelte Punkter, hvor de Erfaringer, der indtil nu er indvundet under Lovens Administration, har vist, at en Tydeliggørelse var ønskelig.

Forslagets Hovedbestemmelse findes i Ændringen til Lovens § 4, hvorefter det nu foreslaas, at Invaliditets- og Dødsersatning samt Dagpenge og særlig Sygebehandling ydes efter Reglerne i Ulykkesforsikringslovens Kapitel IV. Da en Del af Bestemmelserne i dette Kapitel imidlertid ikke passer paa de særlige Krigsulykkesforsikringer, har det været nødvendigt at foretage en Opregning af de Regler i Lovkapitlet, som ikke skønnes at burde finde Anvendelse. Men herom kan jeg henvisning til de i Lovforslaget indeholdte Bemærkninger til § 4.

Naturligvis vil den nye Bestemmelse om, at der i Henhold til Krigsulykkesforsikringsloven gives Adgang til Dagpenge og særlig Sygebehandling for de forsikrede, medføre en Forhøjelse af Forsikringsforbundets Forpligtelser. Ifølge Lovens § 5 paalignes Forsikringsbidragene de forsikrede med indtil 12 Kr. for hver Person i indtil 5 Aar efter Krigen. Det samlede Beløb, som der paa denne Maade er Mulighed for at paaligne som Præmie, er anslaaet til 120 Mill. Kr. Efter det Skøn, der er anstillet, menes dette Beløb, forhaabentlig og ogsaa efter al Sandsynlighed, at være tilstrækkeligt til ogsaa at dække de Merudgifter, som Dagpengeydelse og Udgifterne til særlig Sygebehandling vil medføre, men naturligvis maa man gøre sig klart, at man er ude i et Skøn, idet der vel kan tænkes at opstaa saa store Forsikringskrav, at dette Forsikringsbidrag ikke fuldt ud vil kunne dække Udgifterne. For at imødegaa denne Risiko foreslaas der til Krigsulykkesforsikringslovens § 5 føjet en Bestemmelse om, at Handelsministeren efter Forhandling med Socialministeren og Finansministeren i paakommende Tilfælde kan forlænge den fastsatte 5 Aars Frist for Opkrævning af Bidrag, saaledes at der herigennem skabes Mulighed for at tilvejebringe Balance.